

Ontwerp-besluit

Datum

Nummer

Onderwerp

Julianakanaal; watervergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam en het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk Julianakanaal door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468 ten behoeve van:

Valtris AO Maastricht B.V.
Ankerkade 111
6222 NL Maastricht

Zaaknummer

RWSZ2021-00022303

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Besluit
3. Voorschriften
4. Aanvraag
5. Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer
6. Procedure
7. Conclusie
8. Ondertekening
9. Mededelingen
 - Bijlage 1: Begripsbepalingen
 - Bijlage 2: Analysevoorschriften
 - Bijlage 3: Tekeningen

1. Aanhef

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 3 december 2021 een aanvraag ontvangen van Valtris AO Maastricht B.V. te Maastricht (hierna: Valtris AO Maastricht B.V.) om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem.

De aanvraag betreft:

- het brengen van stoffen, afkomstig van de locatie Valtris AO Maastricht B.V. gelegen aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht, in het Julianakanaal;
- het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk Julianakanaal door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2021-00022303 en Olo-nummer 6539653.

De aanvraag omvat de volgende stukken:

- Aanvraagformulier
- Toelichting op de aanvraag Wabo-Waterwet
- Bijlage 1: Organogram Valtris
- Bijlage 2: KvK-inschrijving Valtris
- Bijlage 3a: Tekening locatiegrenzen
- Bijlage 3b: Tekening leidingen emissiepunten
- Bijlage 3d: Monsternamen kanaalwater
- Bijlage 3e: Kadastrale kaart
- Bijlage 4a: Stoffenlijst publieksversie
- Bijlage 6a: Bedrijfsnoodplan
- Bijlage 6b: Ongewone voorvallen
- Bijlage 8a: SDS Soda Na_2CO_3
- Bijlage 8b: SDS Benzylchloride
- Bijlage 8c: SDS Xyleen
- Bijlage 8d: SDS Benzylalcohol
- Bijlage 8e: SDS Dibenzyloxyde
- Bijlage 8f: SDS Xyleenresidu
- Bijlage 8g: SDS Zout proceswater
- Bijlage 12b: Veiligheid milieu noodsituatie
- Bijlage 13a: BREF Waste Water Gas Treatment
- Bijlage 14a: Waterbalans Valtris
- Bijlage 14b: Zoutwater schepen
- Bijlage 14c: Kosteneffectiviteit zoutwaterreiniging
- Bijlage 14d: Analyseresultaten indirecte lozing
- Bijlage 14e: Analyseprocedure zoutwater
- Bijlage 14f: Immissietoets rioolwater
- Bijlage 15: Overzicht aanvraag vergunningwaarden
- Bijlage 17a: RWS vergunningwaarden
- Bijlage 17b: Haalbaarheid waterbehandeling koeltoren
- Bijlage 19: Niet-technische samenvatting
- Bijlage 20: Uitstroombouwwerk Julianakanaal

Aanvullingen op de aanvraag zijn op 1 april 2002 en 22 juni 2022 ontvangen. Deze aanvullingen omvatten productinformatie van het koelwaterconditioneringsmiddel Hydrex 2346 waaronder de samenstelling en de waterbezwaarlijkheid volgens de ABM 2016. Op 6 juli 2022 is een aanvulling op de aanvraag ontvangen. Deze aanvulling omvat de volgende stukken:

- Bijlage 4a: Stoffenlijst publieksversie REV1
- Bijlage 12a: Kennisgeving BRZO Seveso III REV

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft Valtris AO Maastricht B.V. een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend. De provincie Limburg en de minister van Infrastructuur en Waterstaat hebben, overeenkomstig paragraaf 3.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en paragraaf 4 van hoofdstuk 6 van de Waterwet, de beslissing op de beide aanvragen gecoördineerd voorbereid.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

- I. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.2, lid 1 Wtw aan Valtris AO Maastricht B.V. te Maastricht te verlenen voor het brengen van stoffen, afkomstig van de locatie gelegen aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht, in het Julianakanaal.
- II. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.5 onder c Wtw aan Valtris AO Maastricht B.V. te Maastricht te verlenen voor het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk Julianakanaal door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468.
- III. De aan Chemielim N.V. verleende vergunning ingevolge de Rivierenwet van 20 juni 1989 met kenmerk 1989/7609, in te trekken.
- IV. De aan Tessenderlo Chemie Maastricht B.V. verleende vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van 29 oktober 2007 met kenmerk DLB 2007/11694, in te trekken.
- V. Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

3. Voorschriften

3.1 Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Voorschrift 1

Soorten Afvalwaterstromen

1. Het brengen van stoffen in het Julianakanaal mag uitsluitend bestaan uit de hieronder genoemde afvalwaterstroom. Deze afvalwaterstroom mag uitsluitend via het bijbehorende lozingspunt in het Julianakanaal worden gebracht:

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
1	M1	Koelwater afkomstig van Valtris AO Maastricht B.V. en PQ Silicas B.V.

2. De locatie en nummering van het lozingspunt en meetpunt zijn aangegeven op de tekening L1-A4-21 zoals is opgenomen als bijlage 3 behorende bij deze vergunning.
3. Deze locatie is gelegen ter hoogte van afstandscijfer km 1,468 aan de rechteroever van het Julianakanaal in de gemeente Maastricht.

Voorschrift 2

Lozingseisen koelwater

1. Het koelwater zoals genoemd in voorschrift 1, eerste lid, mag slechts in het oppervlaktewater worden gebracht als de navolgende grenswaarde niet wordt overschreden:

Meetpunt	Warmtevracht MWth
M1	3,5

De in het eerste lid vermelde warmtevracht wordt berekend aan de hand van volgende formule:

$$P \text{ (MWth)} = Q \times \Delta T \times c_p = Q \times \Delta T \times 4.187$$

waarin:

P = Warmtelast (Wth)

Q = Koelwaterdebiet (m³/s)

ΔT = Temperatuurverschil over het koelsysteem (K)

c_p = Soortelijke warmte (4187 J/kg/K)

2. De temperatuur van het geloosde koelwater moet worden bepaald op het meetpunt M1, zoals aangegeven op tekening L1-A4-21.
3. Het geloosde debiet (Q koelwater) moet worden bepaald op het meetpunt M1 en dient te worden omgerekend naar m³/s.

4. De temperatuur van het ingenomen oppervlaktewater moet worden bepaald op het meetpunt M4 in de Beatrixhaven, zoals aangegeven op tekening L1-A4-21.
5. De zuurgraad van het koelwater mag, gemeten op meetpunt M1 niet lager zijn dan pH 6,5 en niet hoger dan pH 10,0 bepaald in enig steekmonster.
6. De te lozen hoeveelheid koelwater mag maximaal 200 m³/uur respectievelijk 4800 m³/etmaal bedragen.
7. Aan het koelwater in het koelwatersysteem mag een hoeveelheid chloorbleekloog worden toegevoegd. Het gehalte aan vrij beschikbaar chloor in het oppervlaktewater te brengen koelwater mag, gemeten op het meetpunt M1 in enig steekmonster niet meer bedragen dan 0,2 mg/l.
8. De analyses van de in dit voorschrift genoemde parameters zijn gebaseerd op de in bijlage 2 genoemde analysemethoden.
9. De in dit voorschrift opgenomen lozingseisen zijn empirische lozingseisen.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Voorschrift 3

Verplichting tot meten, bemonsteren en analyseren

1. Het te lozen koelwater omschreven in voorschrift 1, eerste lid, moet te allen tijde kunnen worden bemonsterd. Daartoe moet het te lozen koelwater via een controlevoorziening worden geleid, die geschikt is voor bemonsteringsdoeleinden.
2. De in lid 1 bedoelde voorziening dient zodanig te worden geplaatst, dat deze op elk moment goed bereikbaar en toegankelijk is en voldoet aan algemene veiligheidsaspecten.
3. De vergunninghouder moet de kwaliteit en kwantiteit van het afvalwater conform het in de aanvraag opgenomen beheersplan (meet- en bemonsteringsplan) bewaken.
4. De meet- en bemonsteringsvoorzieningen moeten op elk moment goed bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
5. Indien een toezichthouder daarom verzoekt moet inzage worden gegeven in de op de locatie aanwezige meet- en bemonsteringresultaten.
6. De meet- en bemonsteringsresultaten dienen elk kwartaal binnen één maand na afloop van dat kwartaal te worden gerapporteerd aan de waterbeheerder (Handhaving-ZN@rws.nl).
7. Wijzigingen in het beheersplan zoals het ontwerp, constructie, plaats van de meet- en bemonsteringsvoorzieningen en het wijzigen van de bemonsteringfrequentie behoeven voor uitvoering de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.

Voorschrift 4

Onderzoek BBT-maatregelen open recirculerende koelwaterinstallatie

1. Uiterlijk 24 maanden na het inwerkingtreden van dit besluit moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een onderzoeksrapport gericht op het blijvend voldoen aan BBT voor de open recirculerende koelwaterinstallatie indienen.
2. Het onderzoeksrapport moet in ieder geval ingaan op de volgende onderwerpen:
 - a. beschrijving van het huidige koelwatersysteem en het verbruik aan

- conditioneringsmiddelen;
 - b. de mogelijkheden om de indikkingsgraad te verhogen;
 - c. toepassing van minder waterbezwaarlijke conditioneringsmiddelen;
 - d. voor- en/of nabehandeling technieken gericht op vermindering of vermijden van de lozing van koelwater conditioneringsmiddelen;
3. Onder de in lid 2 bedoelde technieken wordt in ieder geval begrepen:
 - hydrodynamische cavitatie (Vortex-systeem);
 - (partiële) electrolyse (SRCT-systeem);
 4. Een beschrijving van de praktische en technische uitvoerbaarheid van de onderzochte maatregelen.
 5. Een kosten-batenanalyse waarin wordt ingegaan op de te behalen reductie in het gebruik van chemicaliën in relatie tot de daarvoor te maken kosten.
 6. Een hoofdstuk conclusies en aanbevelingen inclusief een planning voor implementatie van maatregelen.
 7. Het in het eerste en tweede lid genoemde onderzoeksrapport behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.

Voorschrift 5

Registratie koelwaterconditioneringsmiddelen

1. De vergunninghouder moet een registratie bijhouden van de jaarlijks gebruikte hoeveelheid koelwaterconditioneringsmiddelen en geloosde hoeveelheid koelwater;
2. De in lid 1 van dit voorschrift genoemde registratie dient te allen tijde ingezien te kunnen worden door een toezichthouder;
3. De in lid 1 van dit voorschrift bedoelde registratiegegevens moeten minimaal 10 jaar worden bewaard.

3.2 Voorschriften voor het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of een bijbehorende beschermingszone

Voorschrift 6

Plaatsbepaling werken

De werken dienen te worden behouden ter plaatse zoals is aangegeven op de bij deze beschikking behorende tekening (bijlage 3).

Voorschrift 7

Technische voorschriften

1. De vergunninghouder moet zorg dragen dat het werk onder alle omstandigheden stabiel en van een dusdanige constructie is, dat het te allen tijde op zijn oorspronkelijke positie wordt gehouden.
2. Het werk moet zodanig worden onderhouden dat de bestaande waterbouwkundige constructie ter plaatse niet wordt verzwakt.
3. Eventuele schade aan bestaande werken, die is ontstaan ten gevolge van het uitvoeren van de werkzaamheden en/of het vergunde werk, dient door en voor rekening van de vergunninghouder te worden hersteld.

Voorschrift 8
Beheer en onderhoud

De in voorschrift 6 omschreven werken moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend. De vergunninghouder volgt de aanwijzingen van de waterbeheerder op die worden gemaakt ter bescherming van het waterstaatswerk.

Voorschrift 9
Wijziging werken

Indien ten behoeve van de belangen, ter bescherming waarvan het vereiste van vergunning is gesteld, wijziging benodigd is in de plaats of de feitelijke toestand van de werken, dan voert de vergunninghouder zodanige wijziging conform een door of namens de waterbeheerder te verstrekken aanschrijving uit.

Voorschrift 10
Bereikbaarheid waterstaatswerk

Als beheerder van de waterstaatswerken moet Rijkswaterstaat te allen tijde het waterstaatswerk kunnen bereiken. De vergunde en te behouden werken en/of werkzaamheden mogen dit op generlei wijze verhinderen.

3.3 Algemene voorschriften

Voorschrift 11
Maatregelen bij een ongewoon voorval binnen de inrichting

1. Indien zich in de inrichting een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft vergunninghouder onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van die gebeurtenis voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Degene die een inrichting drijft, waarin/waarbij zich een voorval, als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, meldt dat voorval zo spoedig mogelijk aan de waterbeheerder via het meldpunt water, telefoonnummer 0800-0341.
3. De vergunninghouder verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
 - de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
 - de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder in overleg met de waterkwaliteitsbeheerder gegevens over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Voorschrift 12
Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen hierin moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

4. Aanvraag

4.1 Algemeen

4.1.1 Aanleiding

De aanvraag heeft betrekking op het lozen van afvalwater bestaande uit koelwater via één lozingspunt op het Julianakanaal te Maastricht. Het afvalwater is afkomstig van de locatie gelegen aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht.

Aan Tessengerlo Chemie Maastricht B.V. (rechtsvoorganger Valtris AO Maastricht B.V.) is bij besluit van 29 oktober 2007 met kenmerk DLB 2007/11694, een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verleend voor het lozen van afvalwater op het Julianakanaal. Deze vergunning wordt sinds 22 december 2009 aangemerkt als watervergunning als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid van de Wtw.

Aan Chemielim N.V (rechtsvoorganger Valtris AO Maastricht B.V.) is bij besluit van 20 juni 1989 met kenmerk 1989/7609, een vergunning ingevolge de Rivierenwet verleend voor het maken en behouden van een uitstroomwerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468. Deze vergunning wordt sinds 22 december 2009 aangemerkt als watervergunning als bedoeld in artikel 6.5, onder c van de Wtw.

In verband met de actualisatie van de bestaande watervergunningen wordt een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning aangevraagd voor onbepaalde tijd.

Ik maak gebruik van mijn in artikel 6.19 van de Waterwet vastgelegde recht om één integrale watervergunning te verlenen, waarin zowel de lozing van het afvalwater als het behouden van werken wordt vergund. Ik beschik daarmee op de aanvraag, zodat straks sprake is van één integrale watervergunning, waarin alle relevante vergunningplichtige aspecten ten aanzien van het bedrijf staan vermeld.

4.1.2 Bedrijfssituatie

Valtris AO Maastricht B.V. is een chemisch bedrijf dat zich bezig houdt met de productie van benzylalcohol op de locatie aan de Ankerkade 111, 6222 NL Maastricht. Valtris AO Maastricht B.V. beschikt over een IPPC-installatie en valt onder categorie 4.1 zoals aangegeven in de bijlage 1 van de Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EU).

Op het terrein van Valtris AO Maastricht B.V. bevinden zich diverse procesapparatuur met bijbehorende tank(opslag)installatie voor de productie van benzylalcohol. De huidige activiteiten omvatten in grote lijnen het volgende:

- Productie in twee benzylalcohol (BOH)-fabrieken;
- De aanvoer, afvoer en opslag van grondstoffen en eindproducten (voornamelijk per wegtransport);
- Het in gebruik hebben van koelinstallaties; stoom wordt momenteel door PQ opgewekt en doorgeleverd aan Valtris
- Kantoor/laboratorium;
- Technische Dienst;
- Opslag(bassin) zoutwater.

Beschrijving productieproces

De belangrijkste activiteit is de productie van benzylalcohol (BOH). Deze productie vindt plaats in twee BOH-fabrieken. Hierbij wordt benzylchloride (BCI) door een hydrolysereactie omgezet in benzylalcohol. De vrijkomende chloriden vormen zoutzuur (HCl) welke geneutraliseerd wordt met behulp van natriumcarbonaat (soda). Hierbij worden restproducten zoutwater (NaCl-oplossing) en kooldioxide (CO₂) gevormd.

Milieuzorg

De aanvrager heeft voor het gehele bedrijf een zorgsysteem dat voldoet aan de norm ISO 9001:2015. Het Milieu-en veiligheidszorgsysteem is met name gericht op het beheersen van veiligheids-en milieu aspecten in het kader van voorkomen van zware ongevallen (BRZO).

Dit houdt in dat het bedrijf zodanige (organisatorische) maatregelen heeft geïmplementeerd dat het minimaal in staat is om te voldoen aan de wet- en regelgeving en bovendien invulling geeft aan het continu verbeteren van de milieuprestaties. De doelstellingen van het bedrijf op het gebied van milieu zijn opgenomen in een milieubeleidsverklaring van de aanvrager.

5.1.3 Activiteitenbesluit

De locatie van Valtris AO Maastricht B.V. wordt aangemerkt als "type C-inrichting" op grond van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit). Type C-inrichtingen zijn inrichtingen waarvoor de vergunningplicht blijft gelden, maar die voor een deel van de activiteiten te maken kunnen krijgen met de algemene regels uit het Activiteitenbesluit.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

De aanvraag heeft betrekking op de volgende activiteiten:

- het brengen van stoffen in het Julianakanaal, afkomstig van de locatie gelegen aan de Ankerkade 111 te Maastricht.
- het gebruik maken van het rijkswaterstaatswerk Julianakanaal door behouden van een lozingswerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468.

Op grond van artikel 6.2, lid 1 van de Waterwet is het verboden om stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij:

- Een daartoe strekkende vergunning is verleend door onze minister of, ten aanzien van regionale wateren, het bestuur van het betrokken waterschap;
- Daarvoor vrijstelling is verleend bij of krachtens algemene maatregelen van bestuur.

Het koelwater van de doorstroomkoeling en het spuiwater van de koeltorens worden gezamenlijk via een afvoerleiding op het Julianakanaal geloosd. Deze gemengde samengestelde lozing valt niet onder het Activiteitenbesluit Milieubeheer (Activiteitenbesluit) en is derhalve vergunningsplichtig. Hier wordt in hoofdstuk 5.1.1 nader op ingegaan.

Op grond van artikel 6.12 van het Waterbesluit is het verboden zonder vergunning van onze minister als bedoeld in artikel 6.5, onder c van de Waterwet gebruik te maken van een oppervlaktewaterlichaam of een bijbehorend kunstwerk in beheer bij het Rijk door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder:

- a. Werken te maken of te behouden;
- b. Vaste substantie of voorwerpen te storten, te plaatsen of neer te leggen, of deze te laten staan of liggen.

Valtris AO Maastricht B.V. beschikt over een bestaand lozingswerk aan de rechteroever van het Julianakanaal. Aan de rechtsvoorganger van Valtris AO Maastricht B.V. is bij besluit van 20 juni 1989 met kenmerk 1989/7609, een vergunning ingevolge de Rivierenwet verleend voor het maken en behouden van een uitstroomwerk aan de rechteroever van het Julianakanaal, ter hoogte van kilometernummer 1,468. Deze oude vergunning wordt ingetrokken. In de nieuwe integrale watervergunning wordt zowel de lozing van het afvalwater als het behouden van werken vergund.

Rijkswaterstaat is de waterbeheerder van het Julianakanaal. Daarom heeft Valtris AO Maastricht B.V. bij Rijkswaterstaat een aanvraag ingediend voor een watervergunning.

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De handelingen vinden plaats in het KRW-waterlichaam Julianakanaal (NL91JK). Het Julianakanaal begint ten noorden van Maastricht als aftakking van de Maas en eindigt bij Maasbracht, waar het water weer terug de Maas instroomt. Binnen dit waterlichaam zijn geen beschermende gebieden aangewezen. Dit waterlichaam behoort tot de categorie grote diepe kanalen met scheepvaart en wordt aangemerkt als een kunstmatig aangelegd KRW-waterlichaam. Dat wil zeggen een waterlichaam dat door menselijk toedoen tot stand is gekomen.

In het Beheersplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (BPRW) zijn aan de kanalen de volgende functies toegekend: scheepvaart, waterverdeling en soms waterberging. Specifiek in perioden van waterschaarste wordt het Julianakanaal gevoed door Maaswater vanuit het noorden, waarbij Maaswater via pompen in het Julianakanaal wordt gepompt om het streefpeil voor onder andere de scheepvaart te handhaven.

Voor een uitgebreidere toelichting van de beschrijving van dit watersysteem wordt verwezen naar de zogenaamde Factsheets KRW die behoren bij het BPRW.

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

De aanvraag heeft betrekking op het in een oppervlaktewaterlichaam brengen van de volgende afvalwaterstromen/stoffen:

- Koelwater afkomstig van Valtris AO Maastricht B.V. en PQ Silicas B.V.

Het koelwater wordt door PQ Silicas B.V. ingenomen vanuit de Beatrixhaven. Het koelwater afkomstig van het doorstroomkoelsysteem van PQ Silicas B.V. en Valtris Maastricht B.V. en het spuiwater van de koeltorens van Valtris AO Maastricht B.V. worden gezamenlijk op het Julianakanaal geloosd. Valtris AO Maastricht B.V. is eindverantwoordelijke voor de gezamenlijke koelwaterlozing van beide bedrijven op het Julianakanaal en beschikt over een separate watervergunning.

Op de rioleringstekening L1-A4-21 (infrastructuur ondergrondse leiding/bekabeling, bijlage 3B van de aanvraag) is meetpunt M1 aangegeven als controlepunt voor het koelwater. In de onderstaande tabel zijn het lozingspunt en meetpunt weergegeven

Soort afvalwaterstroom	Lozingspunt	Meetpunt
Koelwater	1	M1

Overige afvalwaterstromen

Binnen de inrichting ontstaan nog de volgende afvalwaterstromen:

- huishoudelijk afvalwater;
- bedrijfsafvalwater bestaande uit procesafvalwater
- hemelwater.

Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de sanitaire voorzieningen en het bedrijfsafvalwater en het hemelwater worden op de gemeentelijke riolering geloosd en vallen buiten het regime van de onderhavige vergunning.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Zoute procesafvalwater

Het zoute procesafvalwater afkomstig van Valtris AO Maastricht B.V. wordt via het bedrijfsriool van PQ Silicas B.V. op de gemeentelijke riolering geloosd en afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi) Maastricht-Limmel. Momenteel is PQ Silicas B.V. eindverantwoordelijke voor de gezamenlijke lozing van bedrijfsafvalwater op de gemeentelijke riolering. In verband met de verstoppingen in de gemeentelijke riolering zullen de procesafvalwaterstromen worden gescheiden en separaat worden geloosd op de gemeentelijke riolering.

In praktijk is het Maasdebiet een beperkende factor voor het lozen van het geproduceerde afvalwater. Om productiestilstand te voorkomen, is een buffer op het bedrijfsterrein aanwezig. Dit is een waterbekken met een inhoud van circa. 3000 m³ waarin afvalwater tijdelijk wordt opslagen totdat het Maasdebiet toeneemt. In die gevallen kan naast de dagelijks geproduceerd hoeveelheid afvalwater, ook (eerder geproduceerd) afvalwater uit het waterbekken worden geloosd.

Afvoer per schip

Bij een lage afvoer van de Maas wordt een deel van het zoute procesafvalwater vanwege de impact van de zoutvracht op de Maas per schip afgevoerd en geloosd op het oppervlaktewater van de Nieuwe Waterweg. Voor deze lozing beschikt Valtris AO Maastricht B.V. over een separate watervergunning van 29 juli 2005 met kenmerk AWE 2005.7252 I. Deze lozing maakt geen onderdeel uit van de vergunningsaanvraag.

In de onderstaande paragrafen wordt nader op de vergunningsplichtige afvalwaterstromen/stoffen ingegaan.

4.2.2.1 Koelwater

Het ingenomen oppervlaktewater vanuit de Beatrixhaven wordt voornamelijk als thermische koeling gebruikt. De hoeveelheid ingenomen oppervlaktewater bedraagt maximaal 250 m³/uur. Er vindt geen (fysieke) uitwisseling met processtromen plaats.

Voor het koelen wordt bij Valtris AO Maastricht B.V. gebruik gemaakt van een open recirculerend koelwatersysteem waarbij het koelwater na gebruik in een koeltoren wordt gekoeld. Doordat een deel van het koelwater verdampt, wordt er water aan het systeem toegevoegd. Tevens wordt een deel van het water gespuid om indikking van zouten en vuil in het systeem te voorkomen.

Verder wordt het oppervlaktewater als suppletiewater op de koeltorens toegevoerd. Hiermee worden de spui -en verdampingsverliezen van de koeltorens gecompenseerd.

De spui van de koeltorens wordt op het oppervlaktewater van het Julianakanaal geloosd. In deze koelwaterspuistroom zitten resten van de additieven (koelwaterconditioneringsmiddelen) van de koeltorens.

Verder blijkt uit de aanvraag dat de lozing bestaat uit een continue lozing van 4200 m³/etmaal spuiwater van de koeltorens. Het spuiwater wordt batchgewijs via hetzelfde lozingspunt als het koelwater van PQ Silicas B.V. geloosd.

De totale hoeveelheid koelwater dat wordt geloosd bedraagt maximaal 200 m³/uur respectievelijk 4800 m³/etmaal. De totale warmtelast van de koelwaterlozing bedraagt maximaal 3,5 MWth.

Het koelwater afkomstig van het doorstroomkoelsysteem van PQ Silicas B.V. en Valtris AO Maastricht B.V. en het spuiwater van de koeltorens van Valtris AO Maastricht B.V. worden gezamenlijk via een bestaande afvoerleiding direct op het Julianakanaal geloosd. Het lozingspunt is gelegen ter hoogte van afstandscijfer km 1,468 aan de rechteroever van het Julianakanaal in de gemeente Maastricht.

Koelwaterconditioneringsmiddelen

Ter voorkoming van corrosie en systeemvervuiling wordt het koelwater met de volgende chemicaliën behandeld vermeldt in onderstaande tabel.

Aard van de chemicaliën	ABM2016	Globaal verbruik (in liter/jaar)
Chloorbleekloog	B (5)	300 - 600
Bewacool H135	B (4)	2800 - 3000
Hydrex 2346	B (4)	2800 - 3000

Chloorbleekloog wordt gebruikt tegen de biologische vervuiling (algen). Hierbij wordt het actieve chloor snel omgezet tot chloride, alvorens het via de spui van de koeltoren geloosd wordt (samen met het koelwater). Chloorbleekloog heeft een waterbezwaarlijkheid (B)5 "Weinig schadelijk voor in water levende organismen". Voor de bescherming van het koelsysteem tegen corrosie wordt momenteel Bewacool H135 toegepast. Bewacool H135 is een conditioneringsmiddel dat fosfonaten bevat. Deze fosfonaten zijn over het algemeen weinig toxisch, maar breken in de regel niet makkelijk af. Bewacool H135 heeft een waterbezwaarlijkheid (B)4 "Weinig schadelijk voor in water levende organismen". Bewacool H135 wordt door de leverancier op termijn vervangen door Hydrex 2346. Het verbruik en de waterbezwaarlijkheid volgens de ABM2016 zullen nagenoeg hetzelfde zijn.

5. Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functie vervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. De effecten op voorkomen en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste spelen geen rol bij dit besluit.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgsprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in tabel 2 van bijlage 1 bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritare stoffen. Het Handboek Immissietoets 2019 is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art.4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan

voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit)

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer in werking getreden, verder aangehaald als 'Activiteitenbesluit'. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit wordt de vergunningplicht op grond van de Wet Milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C. Inrichtingen ingedeeld in type A vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een vergunning nodig. Type B is een tussenklasse waarvoor geldt dat het geen vergunning nodig heeft in het kader van de Wet milieubeheer en geen type A of C is. Daarnaast kunnen ook algemene regels van toepassing zijn op de vergunningplichtige bedrijven.

Regelgeving met betrekking tot best beschikbare technieken (IPPC)

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn de documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken (BBT). In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat voor de zogenaamde gpbv-installaties (ook wel IPPC-installatie genoemd) in ieder geval rekening moet worden gehouden met de in tabel 1 van de bijlage vastgestelde Europese informatiedocumenten over BBT. Verder is in artikel 9.2 van de regeling bepaald dat bij de vergunningverlening tevens de in tabel 2 van de bijlage genoemde Nederlandse informatiedocumenten over BBT moeten worden toegepast. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water.

- Europese informatiedocumenten

Tot medio 2012 werden de best beschikbare technieken weergegeven in zogenoemde 'BAT reference documents', kortweg BREF's. Met de implementatie van de Richtlijn Industriële Emissies (RIE) per 1 januari 2013 worden de BREF's vervangen door zogenaamde 'BBT-conclusions'. De eerste BBT-conclusies zijn medio 2012 verschenen. De implementatie van de BBT-conclusie zal geleidelijk plaatsvinden zodat er tijdelijk twee typen documenten gehanteerd zullen worden voor het vaststellen van de beste beschikbare technieken.

In de BREF's of BBT-conclusies worden voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken weergegeven. De documenten zijn beschikbaar voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de RIE. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's of BBT-conclusies, waarin de Beste Beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld die van toepassing kan zijn voor meerdere industrieën.

In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd. Valtris AO Maastricht B.V. valt onder categorie 4.1a: de fabricage van organisch-chemische basisproducten zoals eenvoudige koolwaterstoffen (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische).

De activiteiten van Valtris AO Maastricht B.V. vallen onder organische bulkchemie. De BREF's of BBT-conclusies uit de onderstaande tabel zijn van toepassing.

Verticale BREF/BBT-conclusie	Organische bulkchemie (december 2017)
Horizontale BREF/BBT-conclusie	Op- en overslag Bulkgoederen (juli 2006)
	Afgas en afvalwaterbehandeling (juni 2016)
	Koelsystemen (december 2001)
	Energie-efficiëntie (februari 2009)

Naast de BBT-documenten zijn er referentiedocumenten. Dit zijn documenten die geen BREF zijn. Er zijn twee referentiedocumenten:

- Cross-media en Economics;
- Monitoring.

Activiteitenbesluit en IPPC-installaties

Onderdelen van het Activiteitenbesluit zijn sinds 1 januari 2013 ook van toepassing op inrichtingen waartoe IPPC-installaties behoren. Deze inrichtingen vielen hiervoor vrijwel geheel buiten de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit. De inrichtingen waartoe een IPPC-installatie behoort (IPPC-bedrijven) zijn sinds 1 januari 2013 type C-inrichtingen op grond van het Activiteitenbesluit (zie definitie in artikel 1.2 van het Activiteitenbesluit). Op deze inrichtingen is dus bijvoorbeeld hoofdstuk 3 van het besluit van toepassing.

- *Gemengde samengestelde lozing*

De lozing van het koelwater afkomstig van het doorstroomkoelsysteem valt onder het Activiteitenbesluit. De lozing van spuiwater afkomstig van de koeltorens valt

niet onder het Activiteitenbesluit. Echter als koelwater en spuiwater in één afvoerleiding worden geloosd en niet doelmatig van elkaar zijn te onderscheiden zijn, blijft de vergunningplicht gelden, ook voor de koelwaterstroom. De lozing van de koelwaterstromen moet dan ook gezien worden als een gemengde samengestelde lozing. De totale koelwaterlozing dient gereguleerd te worden middels een watervergunning met daarin vergunningsvoorschriften. Dit is verwoord in de notitie 'Complexe lozingssituaties onder het Activiteitenbesluit van Rijkswaterstaat' van 2 juli 2014.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Toetsing BBT

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor de onderhavige lozingssituatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Stoffenbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritair stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste de verontreiniging hierdoor geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritair stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritair gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuulende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de 'List of Chemicals for Priority Action' onder het OSPAR-Verdrag (Agreement 2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)). In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake 'zeer zorgwekkende stoffen' (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritair gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeet_Zorgwekkende_Stoffen Naar lijsten).

De concrete uitwerking van het beleid ten aanzien van ZZS voor lozingen uit puntbronnen op oppervlaktewater is geland in het BBT-informatiedocument 'Algemene BeoordelingsMethodiek 2016' (ABM). Dit document is aangewezen in de bijlage bij de Regeling omgevingsrecht en hiermee dient het bevoegd gezag rekening te houden bij het verlenen van vergunningen. Op grond van de ABM wordt in de watervergunningen voor lozingen van ZZS een vijfjaarlijkse rapportageverplichting opgenomen, om zo haalbaar en betaalbaar te komen tot een steeds verdergaande reductie van deze emissies. Deze verplichting geeft hiermee onder meer invulling aan het vereiste uit de KRW om emissies, lozingen

en verliezen van prioritaire gevaarlijke stoffen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen en sluit bovendien aan bij soortgelijke bepalingen die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer, die de emissie van ZZS naar lucht reguleren.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Ook voor stoffen die niet als ZZS worden gekwalificeerd, geeft de ABM overigens een saneringsinspanning.

Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt hiernaast nog steeds een reductiebeleid voor stoffen in bijlage I bij deze richtlijn. Deze richtlijn is inmiddels ingetrokken, maar omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in deze bijlage geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen.

Daarnaast mogen op grond van artikel 6.1 van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I van deze bijlage waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend. Er kan een overlap bestaan tussen de stoffen bedoeld in richtlijn 2006/11/EG en de zeer zorgwekkende stoffen; een stof kan zowel vallen onder die richtlijn als ZZS zijn. In die gevallen kan bij het kiezen van de rapportagemomenten ter invulling van het reductiebeleid de beslissing over het moment van rapportage afgestemd worden op de duur van de vergunning.

Beleid ten aanzien van warmtelozingen

Sinds 21 juni 2005 is het CIW rapport "beoordelingssystematiek warmtelozingen" vastgesteld. Dit rapport beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Belangrijke uitgangspunten zijn minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater voor koeldoeleinden. In het rapport wordt geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het aquatische milieu lijkt op te leveren dan strikte limitering van de lozingstemperatuur. Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt er minder energie verbruikt. In dit rapport worden een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen.

Binnen Rijkswaterstaat is afgesproken dat als eerste beoordeling van de koelwaterlozing de sneltoets gebruikt zal worden (bijlage 3 en 4 van het CIW-rapport). De sneltoets bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets. De mengzonetoets vergelijkt, op basis van een worstcasebenadering, de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam. Volgens deze toets mag de natte dwarsdoorsnede ($T > 30^{\circ}\text{C}$) van de pluim niet meer zijn dan $\frac{1}{4}$ van de natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam.

Indien de lozing lager scoort dan $\frac{1}{4}$ voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader uit het CIW-rapport. Als de lozing hoger scoort dan $\frac{1}{4}$ kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen zoals het koppelen van de

omvang van de warmtelozing aan de actuele afvoer en de temperatuur van het oppervlaktewater.

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Er wordt rekening gehouden met de andere warmtelozingen die plaatsvinden op hetzelfde watersysteem.

Het oppervlaktewater mag per lozer niet meer dan 3°C worden opgewarmd. Bij de opwarmingstoets wordt uitgegaan van een maximale temperatuur van 28°C (water aangewezen voor karperachtigen), welke 98 % van de tijd niet mag worden overschreden. De achtergrondtemperatuur wordt per stroomgebied aangewezen.

Indien de lozing hoger scoort dan 3 graden opwarming of als de opwarming van de achtergrondtemperatuur leidt tot een overschrijding van de maximale temperatuur (28°C voor water aangewezen voor karperachtigen) voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen. De warmtevracht wordt berekend met de formule:

$$P = Q \times \Delta T \times \rho \times c_p$$

waarin:

P = Warmtelast (Wth)

Q = Koelwaterdebiet (m³/ s)

ΔT = Temperatuurverschil over het koelsysteem (K)

ρ = Soortelijke massa water (1000 kg / m³)

c_p = Soortelijke warmte (4187 J / kg / K)

Doorgaans wordt de warmtevracht uitgedrukt in MWth en dan wordt de formule:

$$P \text{ (MWth)} = Q \times \Delta T \times 4.187$$

Toetsing overschrijding van lozingseisen

Het is voor Rijkswaterstaat zelf, voor de vergunninghouder en voor eventuele derde-belanghebbenden van belang dat precies duidelijk is wat de lozingseisen in deze vergunning betekenen en op welke wijze bepaald wordt dat er sprake is van een overschrijding van lozingseisen. De bepaling hangt af van het type lozingseis: een empirische lozingseis of een theoretische lozingseis. In de vergunningvoorschriften is aangegeven of de daar genoemde lozingseisen empirisch of theoretisch zijn.

Empirische lozingseisen worden in het proces van vergunningverlening vastgesteld met een statistische methodiek op basis van historische meetwaarden van het lozende bedrijf. Een empirische lozingseis wordt, kort samengevat, bepaald door een aantal maal de standaardafwijking van de historische meetwaarden op te tellen bij het gemiddelde van deze waarden. Er wordt bij het empirisch afleiden van een lozingseis gebruik gemaakt van meetgegevens die representatief zijn voor de gebruikelijke beheerste procesvoering.

Bij een overschrijding van een empirische lozingseis is het in hoge mate zeker dat er sprake is van een overtreding. De meetonzekerheid van de meetwaarden is hierbij niet van belang, omdat er gebruik is gemaakt van historische meetwaarden voor het vaststellen van de eis. Daarmee is vanzelf ook de meetonzekerheid verdisconteerd in de lozingseis. Dat geldt ook voor een eventuele aanvullende onzekerheid door de bemonstering.

Theoretische lozingseisen zijn niet gebaseerd op een statistische analyse van een historische meetreeks. Theoretische eisen staan onder andere in de algemene regels (zoals de emissiegrenswaarden van het Activiteitenbesluit), in Europese richtlijnen en in de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (BREF documenten).

Theoretische lozingseisen hangen samen met toepassing van een bepaalde stand der techniek bij een bedrijf. Het zijn een soort ervaringscijfers per bedrijfstak of per behandelingstechniek, waarbij de achterliggende meetgegevens van de afzonderlijke bedrijven niet direct meer te herleiden zijn.

Anders dan bij empirische lozingseisen, wordt bij de toetsing van meetwaarden aan een theoretische lozingseis wel rekening gehouden met de meetonzekerheid. De meetonzekerheid is immers niet verdisconteerd in de lozingseis zelf.

Voor verdere toelichting op de toetsing van overschrijdingen van lozingseisen wordt verwezen naar de notitie "Op uniforme wijze toetsen van overschrijdingen van lozingseisen" d.d. 26 april 2012, te vinden op:

http://www.helpdeskwater.nl/notitie_lozingseisen. De genoemde notitie is alleen een toelichting op deze beleidsregels en bevat zelf geen (aanvullende) beleidsregels.

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

1. Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn de documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken (BBT). De inrichting van Valtris AO Maastricht B.V. is voor wat betreft de algemene en watergerelateerde onderwerpen getoetst aan de BBT zoals verwoord in de volgende BREF's of BBT-conclusies en Nederlandse BBT-documenten.

- Organische bulkchemie
- Op- en overslag bulkgoederen
- Afgas en afvalwaterbehandeling
- Koelsystemen
- Monitoring
- Energie-efficiëntie
- CIW beoordelingssystematiek warmtelozingen
- Handboek immissietoets 2019
- Algemene beoordelingssystematiek 2016

In een BREF wordt, per sector, een overzicht gegeven van technieken, die als BBT kunnen worden beschouwd. Daarnaast wordt beoordeeld of andere technieken dan die in de BREF's worden beschreven dienen te worden aangemerkt als BBT. Bij de beoordeling van de aanvraag van deze vergunning is bekeken of er naast de BREF's nog andere technieken van toepassing zijn. Niet is gebleken dat er naast de technieken die in de BREF's en in bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn omschreven andere technieken zijn die in onderhavige situatie als BBT moeten worden aangemerkt. Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

2. Toetsing warmtelozing aan het beleid

Valtris AO Maastricht B.V. heeft de koelwaterlozingen getoetst met de sneltoets warmtelozingen. Uit de resultaten van de sneltoets blijkt dat met de worst case benadering de warmtepluim van 30 °C beneden de maximaal toegestane 25% van de totale natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewater uitkomt. Tevens volgt uit de sneltoets dat de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in geval van de worst case benadering niet boven de 3 °C komt en hierbij de absolute temperatuur na menging van 28 °C niet wordt overschreden. Hiermee voldoet het bedrijf aan de criteria gesteld in het CIW-rapport "beoordelingssystematiek warmtelozingen". In deze vergunning worden eisen opgenomen ten aanzien van de maximaal te lozen warmtevracht en het maximaal te lozen koelwaterdebiet.

3. Toetsing aan beleid ten aanzien van stoffen en mengsels (ABM2016)

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu.

De manier waarop in het waterbeleid stoffen worden beoordeeld is aangepast en heeft geleid tot het Nederlandse BBT-document Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) 2016. In deze methodiek is een nieuwe saneringsinspanning geïntroduceerd voor stoffen/mengsels die voldoen aan de criteria voor Zeer Zorgwekkende stoffen. De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het beoordelen van de restlozing.

Koelwaterconditioneringsmiddelen

Ter voorkoming van corrosie en systeemvervuiling wordt het koelwater met de volgende chemicaliën behandeld vermeldt in onderstaande tabel.

Aard van de chemicaliën	ABM2016	Globaal verbruik (in liter/jaar)
Chloorbleekloog	B (5)	300 - 600
Bewacool H135	B (4)	2800 - 3000
Hydrex 2346	B (4)	2800 - 3000

Chloorbleekloog wordt gebruikt tegen de biologische vervuiling (algen). Hierbij wordt het actieve chloor weg gereageerd tot chloriden, alvorens het via de spui van de koeltoren geloosd wordt (samen met het koelwater). Voor de bescherming van het koelsysteem tegen corrosie wordt momenteel Bewacool H135 toegepast. Bewacool H135 is een conditioneringsmiddel dat fosfonaten bevat. Deze fosfonaten zijn over het algemeen weinig toxisch, maar breken in de regel niet makkelijk af. Bewacool H135 wordt door de leverancier op termijn vervangen door Hydrex 2346. Het verbruik en de waterbezwaarlijkheid volgens de ABM2016 zullen nagenoeg hetzelfde zijn.

In de aanvraag zijn de resultaten van de ABM-toets beschreven. Hieruit blijkt dat de maatregelen ter beperking van de lozing van de aangevraagde stoffen voldoen aan de gewenste saneringsinspanning. Het gebruik van gangbare behandelingschemicaliën in koelwater is BBT volgens de BREF Koelsystemen. Het gebruik van de bovengenoemde stoffen in de aangegeven hoeveelheden wordt daarom vergund.

4. *Immissietoets*

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2019 (www.infomil.nl/HandboekWater).

Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. In deze stap beoordeelt het bevoegd gezag of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de toetsstappen bronaanpak en minimalisatie. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante onderbouwde normen die daarin gelden, zowel lokaal als benedenstrooms. Uit deze toetsstap kan volgen dat het nodig is technieken toe te passen die nog meer bescherming bieden dan BBT.

Na toepassing van BBT moet worden beoordeeld of de restlozing nog problemen met zich meebrengt voor de lokale waterkwaliteit of benedenstrooms gelegen beschermde gebieden, waaronder drinkwatergebieden. Deze beoordeling vindt plaats met behulp van het Handboek Immissietoets 2019. In het handboek is een aparte beoordelingsstap ingebouwd voor beoordeling van effecten ter hoogte van beschermde gebieden, waaronder drinkwaterinnamepunten.

Uit de immissietoets blijkt dat de onderhavige lozing geen significante effecten heeft op het bereiken van de doelstelling voor de bovengenoemde stoffen (Toelichting: minder dan 10% toename van de concentratie op de rand van de mengzone OF de concentratieverhoging opgeteld bij het achtergrondgehalte leidt niet tot overschrijding van de gewenste waterkwaliteit). Ook leidt de lozing naar verwachting niet tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen binnen de mengzone. Daarom worden er op grond van de immissietoets geen nadere eisen gesteld aan de lozing.

5. *Lozingseisen*

In deze vergunning worden eisen opgenomen ten aanzien van de maximaal te lozen warmtevracht, het maximaal te lozen koelwaterdebiet en de zuurgraad van het koelwater. In de vergunning wordt daarnaast voor vrij beschikbaar chloor een lozingseis van 0,2 mg/l opgenomen, gemeten in een willekeurig genomen steekmonster. De lozingseis voor vrij beschikbaar chloor is in overeenstemming met het beleid zoals verwoord in de IPPC richtlijn "BREF Industrial Cooling Systems" van december 2001.

De in de vergunning opgenomen eisen voor bovenstaande parameters komen overeen met hetgeen is aangevraagd. In deze vergunning zijn tevens voorschriften voor analyse en monitoring opgenomen.

6. *Onderzoek naar alternatieve (niet-chemische) koelwaterbehandelingen*

De afgelopen jaren zijn er innovatieve ontwikkelingen geweest die het mogelijk maken om het gebruik van hulpstoffen met ABM-klasse B indeling vergaand terug te brengen. Dit is voor Rijkswaterstaat aanleiding geweest om een inventarisatie te doen naar de omvang van het hulpstoffengebruik. Dit heeft geresulteerd in het rapport "Gebruik hulpstoffen in circulatiekoelsystemen (Rijkswaterstaat WVL, R.P.M. Berbee en B. Rutten, 16 januari 2020)." In het rapport is een inschatting gemaakt van de hoeveelheden die momenteel uit dit soort koelsystemen op

Rijkswater worden geloosd. Het betreft ongeveer 720 ton actieve stof/jaar. Dit bestaat voor ongeveer de helft uit fosforverbindingen, 18% uit corrosieremmers en 31% polymeren. Verder wordt er naar schatting 240 ton/jaar chloorbleekloog gebruikt (als actieve stof; exclusief water). Deze gebruiksgegevens zijn nog exclusief het aandeel van één groot datacenter. De jaarlijkse hoeveelheid van 720 ton is ongeveer een factor 7 hoger dan de bekende lozingen van organische microverontreinigingen en metalen vanuit bedrijven die nu in Nederland op Rijkswater plaatsvinden. De lozingen van de hulpstoffen gebeuren al tientallen jaren. Zuivering van dit koelwater bleek in het verleden heel lastig en de lozingen worden geaccepteerd. De afgelopen jaren zijn er echter nieuwe methoden beschikbaar gekomen waarmee het verbruik van hulpstoffen fors kan worden teruggebracht. In het rapport wordt onderscheid gemaakt in:

1. optimalisatie van koelwatersystemen, waaronder monitoring, verbetering van de indikking en chemicaliënverhouding;
2. optimalisatie van de kwaliteit van suppletiewater door middel van voorbehandelingstechnieken;
3. alternatieve waterbehandelingsproducten;
4. behandeling van koelwater door middel van chemicaliënarme of chemicaliën vrije technieken.

Een aantal technieken is in het rapport verder uitgewerkt waaronder hydrodynamische cavitatie en partiële elektrolyse. Beide methoden leiden direct tot vermindering van het gebruik van hulpstoffen en kenmerken zich bovendien door hun korte terugverdientijd. Er zijn mogelijkheden ontstaan tot vermindering van de milieubelasting. Het geeft invulling aan de eerste stap van milieubeleid: preventie van verontreiniging. De industrie heeft via VEMW erkend dat het waardevol is dat er in de komende jaren wordt ingezet op het introduceren van chemicaliënarme koelwaterbehandeling.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de volgende argumenten een onderzoeksverplichting naar vermindering van het chemicaliën gebruik bij open recirculerende koelwatersystemen rechtvaardigen:

1. het voorzorgprincipe "vermindering van de verontreiniging" dat voor alle stoffen ongeacht de stoffeigenschappen geldt;
2. het belang van de bescherming van het milieu;
3. de BREF Koelwater;
4. de beschikbaarheid van nieuwe, bewezen technieken.

De onderzoeksverplichting richt zich op:

- optimalisatie van bestaande systemen, waaronder verhoging van de indikkingsgraad;
- onderzoek naar de toepassing van minder schadelijke conditioneringsmiddelen;
- voor- en/of nabehandelingstechnieken gericht op vermindering van het gebruik van conditioneringsmiddelen. Hiermee worden ook technieken bedoeld, die het chemicaliënarm of chemicaliënvrij bedrijven van de koelwaterinstallatie mogelijk maken.

Valtris AO Maastricht B.V. heeft op verzoek van Rijkswaterstaat in 2018 onderzoek gedaan naar een alternatieve koelwaterbehandeling. Uit dit onderzoek is gebleken dat met de techniek van hydrodynamische cavitatie (Vortex-systeem) nog onvoldoende ervaring is opgedaan voor wat betreft het gebruik van oppervlaktewater in plaats van drinkwater in de koeltorens. De betrouwbaarheid van deze techniek was op dat moment nog niet voldoende bewezen. Inmiddels zijn er ook andere behandelingstechnieken op de markt waaronder partiële elektrolyse die nog niet door het bedrijf zijn onderzocht. In deze vergunning wordt daarom een onderzoeksverplichting naar vermindering van het chemicaliën gebruik opgenomen.

Naast deze onderzoeksverplichting wordt er ook een verplichting voor het registreren van de jaarlijks gebruikte hoeveelheden koelwater conditioneringsmiddelen en debietsregistratie voorgeschreven. Dit is van belang omdat het zonder deze informatie niet goed mogelijk is om in beeld te brengen of er in de praktijk daadwerkelijk wordt gekomen tot chemicaliën arme koelwaterbehandeling. De basis voor deze registratieverplichting is vastgelegd in artikel 5.7 van het Bor. Het onderzoek wordt afgerond met een onderzoeksrapport. Het onderzoeksrapport moet het bevoegd gezag informatie geven om een besluit te kunnen nemen over implementatie van maatregelen. Dit betekent dat er inzicht moet worden gegeven in zowel de technische mogelijkheden, de praktische uitvoerbaarheid als de financiële haalbaarheid (kosten/baten analyse) van de verschillende mogelijkheden. Het onderzoeksrapport wordt door het bevoegd gezag beoordeeld. Dit is een besluit waar bezwaar en beroep op mogelijk is. Het onderzoeksrapport kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een aanwijzing te geven voor het opstellen van een implementatieplan. Dit zal door het bevoegd gezag in haar besluit op de beoordeling van het onderzoeksrapport worden aangegeven. Bij de besluitvorming wordt een afweging gemaakt tussen het te bereiken milieueffect, de technische mogelijkheden, de praktische uitvoerbaarheid en de financiële haalbaarheid.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het oppervlaktewaterlichaam Julianakanaal gelden de volgende functies:

- Scheepvaart
- Aan- en afvoer van water.

Uitgangspunt van het Bprw is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn. Voor de functies drinkwater, natuur, schelpdierwater en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen.

De aan het Julianakanaal toegekende functie(s) stellen geen aanvullende kwaliteitseisen aan het betreffende oppervlaktewater. Bij de toetsing van de vergunningsaanvraag is beoordeeld of de aangevraagde handelingen de vervulling van de aan het Julianakanaal toegekende functies nadelig beïnvloeden. In het onderhavige geval is hiervan geen sprake.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Zoals aangegeven in de paragrafen 5.1.2 heeft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam geen onaanvaardbare gevolgen de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Er wordt daarom ook voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruiksfuncties.

5.2 Beoordeling voor wat betreft het gebruik maken van een rijkswaterstaatswerk en/of bijbehorende beschermingszone

5.2.1 Regelgeving en beleid

De hoofdlijnen van het nationale waterbeleid ten aanzien van veiligheid en het doelmatig gebruik van waterstaatswerken en de manier waarop daarbij rekening moet worden gehouden met de ecologische doelstellingen die gelden voor KRW-waterlichamen zijn vastgelegd in het Nationaal Waterplan (NWP), planperiode 2016-2021. Specifieke eisen ten aanzien van het veilig en doelmatig gebruik van rijkswaterstaatswerken en/of bijbehorende beschermingszones zijn uitgewerkt in de Beleidslijn Grote Rivieren, de Beleidslijn Kust en het Beleidskader IJsselmeergebied.

Het Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (Bprw) vertaalt het NWP door naar het beheer van de Rijkswateren, met een onderverdeling naar functie en naar watersysteem. Bovendien bevat het Bprw 2016-2021 een toetsingskader voor individuele besluiten, dat gebruikt wordt bij het toetsen en beoordelen van vergunningen voor het gebruik van waterstaatswerken. Hierin is vastgelegd op welke manier deze aanvragen getoetst worden aan de ecologische doelstellingen die op grond van het Bprw 2016-2021 gelden voor KRW-waterlichamen.

5.2.2 Overwegingen t.a.v. de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

Bij de behandeling van voorliggende aanvraag wordt getoetst aan de doelstellingen uit artikel 2.1 van de Waterwet die verder zijn uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021 (Bprw) en bijbehorende documenten. De invulling van de basisfuncties veiligheid, voldoende, schoon en (ecologisch) gezond water in het Bprw dienen ter voorkoming van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste.

Voldoende water, niet te veel én niet te weinig, is cruciaal voor het goed functioneren van Nederland. De grote rivieren, het IJsselmeer en de aanwezige keer- en spuisluizen staan daarbij centraal. Het waterbeheer is er op gericht om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen en nadelige

gevolgen te beperken. Het voorkomen en beperken van wateroverlast, waarmee de persoonlijke veiligheid van mensen in gevaar komt, is uitgewerkt in het waterveiligheidsbeleid. De werken liggen niet in beschermd gebied waardoor er geen invloed is te verwachten op de veiligheid. Gelet op de locatie van het werk is er geen invloed te verwachten op de waterkwantiteit.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

5.2.3 Overwegingen t.a.v. de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het oppervlaktewaterlichaam Julianakanaal gelden de volgende functies:

- Scheepvaart
- Aan- en afvoer van water.

Uitgangspunt van het Bprw is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn.

Zoals aangegeven in de voorgaande paragrafen heeft het gebruik van het waterstaatswerk geen onaanvaardbare gevolgen voor het voorkomen en beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste en de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische waterkwaliteit. Er wordt daarom ook voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruiksfuncties.

6. Procedure

6.1 Algemeen

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer (Wm) van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat niet de reguliere voorbereidingsprocedure kan worden gevolgd.

6.2 Overweging ten aanzien van gecoördineerde behandeling.

Er heeft een gecoördineerde voorbereiding plaatsgevonden met het bevoegd gezag ingevolge de Wabo met betrekking tot de vergunning voor het oprichten, het veranderen of veranderen van de werking of het in werking hebben van een inrichting op grond van artikel 2.1, eerste lid sub e van de Wabo.

Beide bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 6.27 Waterwet en 3.19 van de Wabo in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wabo- en de Waterwetaanvraag en over de ontwerpbeslekkingen. Daarbij zijn afspraken gemaakt over de gezamenlijke ter inzage legging van de ontwerpbeslekkingen en heeft indien nodig nadere inhoudelijke afstemming plaatsgevonden.

6.3 Behandeling van zienswijzen

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van **<datum>** tot en met **<datum>** voor het naar voren brengen van zienswijzen ter inzage gelegen bij:

- het kantoor van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Avenue Ceramique 125, Maastricht;
- het Gouvernement, Limburglaan 10, Maastricht;
- het gemeentehuis van Maastricht.

Naar aanleiding van de ontwerpvergunning zijn geen zienswijzen naar voren gebracht. Hierdoor wordt de vergunning ongewijzigd vastgesteld ten opzichte van het ontwerp.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het wijzigen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd afdeling Vergunningverlening Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

P.A.M Smeets

9. Mededelingen

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kan een ieder, gedurende een periode van zes weken vanaf de dag waarop de ontwerpvergunning ter inzage is gelegd, schriftelijk of mondeling zijn zienswijze over de ontwerpvergunning naar voren brengen. Een zienswijze moet worden gericht aan:

- Rijkswaterstaat Zuid-Nederland
Afdeling Vergunningverlening
Postbus 2232
3500 GE Utrecht

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- *Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?*
- *Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?*
- *Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?*

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- *uw naam en adres;*
- *een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;*
- *de reden waarom u beroep instelt;*
- *de datum en uw handtekening.*

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw beroep in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. U doet dit door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of

organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via

<http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>, daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Overige mededelingen:

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

- 1. het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, Postbus 20906, 2500 EX Den Haag;*
- 2. RUD Zuid-Limburg, Postbus 5700, 6202 MA Maastricht.*

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag is op 3 december 2021 binnengekomen bij Rijkswaterstaat Zuid-Nederland en geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2021-00022303 en Olo-nummer 6539653;
2. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
3. 'Afdeling handhaving': de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht; e-mailadres: Handhaving-ZN@rws.nl.
4. 'BPRW 2016-2021': het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2016-2021, zoals dat op 17 december 2015 in werking is getreden (te downloaden van www.rijkswaterstaat.nl)
5. 'Bevoegd gezag': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, namens de minister van Infrastructuur en Waterstaat (p.a. Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
6. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l;
7. 'Effluent': afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
8. 'Etmaalmonster': een representatief genomen monster van het afvalwater over een periode van 24 uur;
9. 'IPPC-installatie': Installatie voor industriële activiteiten als bedoeld in bijlage 1 van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies.
10. 'Kaderrichtlijn Water (KRW)': richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
11. 'KRW-waterlichaam': volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
12. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
13. 'Meetpunt': een intern controlepunt;
14. 'MTR': Maximaal toelaatbare risicoconcentratie;
15. 'JG-MKN': Jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm;
16. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
17. 'Ottrekken': het door middel van een werk halen van water uit een oppervlaktewaterlichaam;
18. 'Ontvangstdatum aanvraag': eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan;
19. 'Oppervlaktewaterlichaam': samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
20. 'Steekmonster': een op enig moment genomen monster van het afvalwater;

21. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
22. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Zuid-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
23. 'Waterverwerkingsbeleid': zorgsysteem voor het beheersen van risico's voor de doelmatige werking van de afvalwaterzuivering (AWZI) en het ontvangend oppervlaktewater bij het verwerken van afvalwater van de verschillende toeleveranciers op een afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI).
24. empirische lozingseis: lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing;
25. theoretische lozingseis: andere lozingseis dan een empirische lozingseis.

Rijkswaterstaat Zuid-Nederland

Datum

Nummer

Bijlage 2, Analysevoorschriften

Rijkswaterstaat Zuid-
Nederland

Datum

Nummer

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen dient te worden uitgevoerd volgens NEN-6600-1 en de conservering van het monster dient te worden uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 5667-3. Het monster wordt niet gefiltreerd en de onopgeloste stoffen worden meegenomen in de analyse.

Stof/parameter:	NEN-nummer:
Temperatuur	NEN 6414
Zuurgraad	NEN-EN-ISO 10523
Vrij beschikbaar chloor	NEN-EN-ISO 7393-1, NEN-EN-ISO 7393-2 of NEN-EN-ISO 7393-3

Een wijziging in het normblad treedt automatisch inwerking 6 weken nadat de wijziging in de Staatscourant is gepubliceerd. Indien de vergunninghouder een andere, vergelijkbare methode wil gebruiken, heeft dit voorafgaand de schriftelijke toestemming van de waterbeheerder.

Bijlage 3, Tekeningen

**Rijkswaterstaat Zuid-
Nederland**

Datum

Nummer